

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

KIT KÖVETÜNK?

Molnár Balázs

"Továbbá atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jóhírűek, ha van valami erény, és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok. Amiket tanultatok is, elisfogadtatok, hallottatok is, látottatok is én tőlem, azokat cselekedjétek; és a békességnek Istene veletek lesz."

(Filippi 4:8, 9)

Egy nagyon szép napsütéses meleg tavaszi szombat volt. Az apának nem kellett munkába menni. A szülők elhatározták, hogy ötéves kisfiukkal ki-mennek a hegyaljába egy kirándulásra. Találtak egy nagyon szép helyet. Az anya elkezdte készíteni az ebédet. A kisfiú szépen játszott. Az apa elhatározta, hogy felmegy valameddig a hegy oldalán. Mikor már jó magasan fent volt, a szíve majd megállt, mikor hallotta kisfia hangját amint mondta: "Apuka vigyázz mert jövők utánad." Az apa hátranézett és látta kisfiát amint mászott fölfelé a kövek között. Nem merte a gyerekeknek mondani, hogy forduljon vissza mert félt, hogy akkor leesik és még gondolni sem mert annak a következményére. Nagyon lassan ment egy olyan helyre, ahol megvárhatta gyermekét. Karjába vette és levitte az édesanyjához, aki nem is tudta mi történt, mert azt gondolta, hogy az apa és a gyermek együtt vannak valahol. De az apa soha nem bírta elfelejteni gyermeke szavait: "Apuka, vigyázz mert jövők utánad."

— Kedves embertársam; gondol-

tál valamikor arra, hogy téged is követhetnek? Vannak akik jönnek utánad. Ha szülő vagy, gyermekeid követnek. Ha tanító vagy tanulóid követnek. Ha lelkipásztor vagy, gyülekezet vezető vagy, a tagok figyelnek és követnek. Még politikai vezetőinket is követjük. A színészeket az ifjak milliói követik.

Bárki vagy te, érdemes vagy a követésre? Hová vezetted azokat akik jönnek utánad: az életbe vagy a ha-

lálba; az üdvösségbe vagy a kárhozatba? Hallod követőid szavát, 'Vigyázz mert jövők utánad?'

Igénkben Pál Apostol önmagát ajánlja példának a helyes keresztyéni életre. Azt mondja: "Amit tanultatok és átvettetek, hallottatok és láttatok is tőlem azt tegyétek." Ő azért mondhatta ezt mert ő nem csak prédikálta, hanem élte is az Evangéliumot. Ő nem csak beszélt Jézus Krisztusról, hanem úgy élt, hogy Krisztus tapasztalható volt az ő közellétében, hallható beszédében, látható életében. Aki őt követte az Krisztust követte. Miért volt Pál Apostol élete alkalmas a követésre? Azért, mert ő gyakorolta amit Igénk nyolcadik versében leírt. Ő tette ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami kedves, ami jóhírű, ami nemes és dicséretes. Az ilyen életű egyént jó és érdemes követni. Vannak ilyen életű egyének ma is? Igen, vannak!

Sajnos, nem mindig ilyeneket keresünk a követésre. Olyan egyéneket követünk, akik maguk is el vannak tévedve. Pedig Jézus Krisztus azt mondta: "Ha pedig vak vezet világ-talant, mind a ketten gödörbe esnek" (Mt. 15:14). Hogy önmagunkat igazán megbírjuk ítélni, és életünket alkalmassá tenni a követésre, figyeljük meg, hogy mit kell nekünk tenni. Tegyük ami igaz. Ez az első helyet érdemli. Meg kell győződnünk arról, hogy amit hiszünk és követünk igaz, nem pedig valami tévtan. Sokan hűségesen követnek valamit, vagy valakit és egyszer rájönnek, hogy nem igaz, amit követnek. Pál Apostol ezt tapasztalatból tudta. Ő is hűségesen követte a törvényt és a ceremóniákat. Egyszer rájött, hogy azokban nincs a teljes igazság. Akkor

Méltó vagy

(Jel 4,11;5,9—10,12)

Méltó vagy, Urunk Istenünk, hogy átvedd a dicsőséget, a hódolatot és a hatalmat.

Mert mindent te teremtetted, akaratom alkotta, hozta létre őket.

Méltó vagy, Urunk, hogy átvedd a könyvet és pecsétjeit feltörjed,

mivel megöltek, és Istennek megváltottál minket véreddel minden törzsből és nyelvből, népből, és nemzetből,

Istenünknek országgá és papokká tettél, hogy urai legyünk a földnek.

Méltó a Bárány, kit megöltek, hogy a hatalmat ráruházzák, a gazdagságot, bölcsességet, hódolatot, a dicsőséget és az áldást.

Farkasfalvi Dénes fordítása

NOVEMBER MÁSODIK VASÁRNAPJA IRODALMI NAP!

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor:
Dr. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855
Tel.: (919) 398-4646

Associate editor:
Mrs. MICHAEL MATRAI
782 S.E. Vance Circle
Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 727-7271

A szerkesztő bizottság tagjai: **Novák László,**
Dr. Henry Austin, Molnár Balázs.

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, Fla. and Additional Offices.

SUBSCRIPTION FEE: \$10.00 per year

Send subscription and
change of address to:
Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:
Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: LASZLO NOVAK, 119 Adams
Road, R.F.D. 2., Londonderry, N.H.
033053. Tel.: (603) 432-8539.

Alelnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High
Street, New Brunswick, N.J. 08901. Tel.:
(201) 545-1392.

Titkár: REV. WILLIAM B. MOLNAR,
92 Thunderbird Drive, Naugatuck, CT.
06770. Tel.: (203) 723-1568.

Pénztáros: LOUIS DRESCHER, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120. Tel.: (216)
231-0038.

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: REV.
GEORGE M. ROWE, 714 Stratfield Road,
Fairfield, CT. 06430. Tel.: (203) 366-7240.

Pénzügyi Bizottság elnöke: ELMER KISH,
924 Congress St., Fairfield, CT 06432. Tel.:
(203) 259-3276.

Bethesda Otthon Igazgatója: ERNEST J.
KISH, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL.
32905. Tel.: (305) 723-3288.

HISZEK URAM

Dr. Udvarnoki Béla könyve,
kapható a szerzőnél:

609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

A könyv ára 5.50 dollár
(kanadai dollárban 6.00)

így nyilatkozott: "Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítélem a Krisztusért." Szomorú az, ha valaki azt követi, ami nem igaz. De még szomorúbb, ha azokat, akik őt követik, az igazságtalanságba vezeti. Tegyük ami *tisztességes*, vagy méltó a tisztelethez. Ez jelenti a szent dolgoknak a megbecsülését és tiszteletben tartását. Sajnos ma sokan még Isten Szent nevét sem tartják tiszteletben. Ilyen egyéneket ne kövessünk. Tegyük ami *tiszta*. A tiszta beszéd, tiszta érzület, tiszta gondolkodás és cselekedet jelei Krisztus követőinek. Tegyük ami *kedves*, vagy méltó a szeretethez. Tegyük, ami *jóhírű*, vagy amiről csak jót lehet híresztelni. Tegyük amelyek *nemesek* és dicséretesek vagy amelyek méltók a dicséretre. Ha ezeket őszintén tesszük, nem csak életünk lesz alkalmas a követésre, hanem azt mondja az Apostol, hogy velünk lesz a béke Istene.

— Kedves embertársam; érdemes mindent megtenni azért, hogy Isten

velünk legyen. Ha Isten velünk van, minden, ami ellenünk van elveszti erejét rajtunk, és élhetünk békességben Istennel, embertársainkkal és önmagunkkal. Földi életünk után pedig örökké élhetünk Jézus Krisztussal az Ő dicső szent országában. Mindenek fölött kövessük az Úr Jézus Krisztust, aki az Út, az Igazság és az Élet; és senki nem mehet az Atyához csak Ő általa.

FELHÍVJUK OLVASÓINK

szíves figyelmét az Evangéliumi Hírnökben közölt "Michael Kornya" című cikksorozatra. Ezeket a cikkeket azért írtuk, hogy angolul olvasó magyar fiataljaink (és idősebb testvéreink) tudomást szerezzenek erről az áldott munkásságú, nagy magyar baptista evangélistáról. Az a kívánságunk, hogy ifjaink forduljanak érdeklődésükkel a szép magyar baptista múlt felé. Örülni fognak és lelkesítést nyernek. Adjuk a sorozatot ifjaink kezébe. (Szerk.)

Szemle

HOL VAN AZ IFJÚSÁG? Gyülekezeti életünk nagy kérdése: hogyan tarthatjuk meg fiainkat és leányainkat az amerikai és kanadai magyar baptista gyülekezetekben? A valóság, ami az ifjainknak a magyar gyülekezetekhez való vonzódását illeti, elsősorban. Északamerikai magyar baptisták jóleső érzéssel állapítják meg, hogy a gyülekezet ifjúságának a túlnyomó része angol nyelvű közösségekhez csatlakozott és nem fordult el az Úrtól. Ebbe a "jóleső" érzésbe jön a keserű csepp, vagy talán cseppek; de nincsenek velünk, magyar hívőkkel. Elmenetelük kettős következménnyel jár: nem tartják meg érdek-

lődésükben a magyar baptista missziót és elvesztik magyar nemzeti érzésüket. Más szóval, elveszték úgy a magyar baptista misszió, mint a magyar nemzet részére.

Minden magyar gyülekezetben a gyermekeket szolgáló vasárnapi iskolai oktatás angol nyelven folyik. Magyar szülők megállapították, hogy ha azt akarják, hogy 5—14, 15 éves korig gyermekeik megértsék a Szentírás üzenetét, akkor az angol nyelvet kell használni. A kisgyermekes esetében a szülők máris eldöntötték, melyik a fontosabb, a bibliai oktatás, vagy a magyar nyelv gyakorlása. A Biblia mellett döntöttek! Más nem is tehettek. Ezt a döntést az amerikai élet határozta meg. Tény, hogy gyermekeik vallásos nevelésénél átérték az angol nyelv használatára.

EVANGÉLIUMI ELŐADÁSOK LOS ANGELESBEN

Dr. Udvarnoki Béla november 25—29-ig a Bibliai Gyülekezetben (Smith Henrik lelképásztor), és december 2—6-ig az alhambrai gyülekezetben (Hunter Vadász János, lelképásztor) bibliai előadásokat tart az előbbi helyen az Efészusbeliekhez írt levél, az utóbbi helyen a Római-beliekhez írt levél alapján. Szeretettel hívjuk Los Angeles és környékén élő testvéreinket ezekre az összejövetelekre.

A NAGY ŰR a fiataloknál keletkezik. A 15 éven felüli fiatalok sem értik jobban a magyar nyelvet s hiú remény volna azt hinni, hogy az előzetes angol oktatás után később a fiatalok vissza fognak kanyarodni a magyar bibliaoktatás élvezetéhez. A fiatalok az iskolában töltött órákon felül is angol nyelvű társaikkal vannak együtt. Ha angol barátaik angol gyülekezetekbe járnak, magyarul törve beszélő ifjaink velük tartanak. Nyelvi és társadalmi erők sodorják ifjainkat az angol közösségek felé.

Félő, hogy gyülekezeteink amíg a kisebb gyermekek vallásos nevelésében jól alkalmazkodnak a fennálló helyzethez, az ifjúság megtartása dolgában nem találták meg a megoldást.

Sok családapa és anya személy szerint megoldotta a kérdést úgy, hogy gyermekeivel együtt angol gyülekezetbe csatlakozott. Ezeknél a szülőknél is az volt a kérdés: melyik a fontosabb, a magyar nyelv tudása, vagy gyermekeiknek a hitélettől való elidegenítése? Melyiket válasszák, gyermekeik elmaradását a gyülekezetből, vagy tartsák össze a családot és menjenek együtt az angol istentiszteletekre? Kinek kell meghozni az áldozatot a gyermekekért, a gyülekezetnek, vagy a szülőknek? A megoldás, bármennyire fájdalmas is a magyar érdek részére, az angol gyülekezetekhez való csatlakozás. Ki okolhatja őket?

IFJÚSÁGUNK ELVESZTÉSE nyilvánvaló. Minden gyülekezetben működnek idősebb testvérek, akik felnőtt gyermekei ugyanazon városban angol gyülekezetbe járnak. Mi lesz a magyar gyülekezetek jövője, ha az ifjúságot nem bírják megtartani? Mi lenne, ha a magyar baptista szülők felnőtt fiait és leányait (nőket, férjezetteket) magyar gyülekezeteinkhez tartoznának? Lennének telt imaházak, népes, növekvő, erőteljes gyülekezetek. Ehelyett gyengülő, kimúlás felé haladó, küzdő közösségeket látunk. Ez a látvány nem felel meg. Kettős baj szomorít: fiataljaink, gyermekeink nincsenek velünk és ennek folytán kevesen vagyunk.

Hallunk jószándékú kijelentéseket: fenn kell tartanunk a magyar gyülekezeteket, hiszen oly sok magyar nemzettestvérünk él az észak-amerikai kontinensen s ha csak egyet is az Úrhoz hozunk, érdemes magyarul hirdetni az igét. Egyezünk a fenti kijelentéssel. A magyar igehirdetést fenn kell tartanunk! Ugyanakkor a gyermekeinket is meg kell tartanunk! Itt van a nagy kérdés, amelyre felelnünk kell: hogyan? Ha meggondoljuk, hogy az elveszett juh megtalálásának a reménye miatt gyermekeink nem ülhetnek le velünk a lelki asztalhoz és gyülekezeteink elnéptelenednek, akkor be kell látnunk, hogy tennünk kell valamit, keresnünk kell a megoldást; bátran szembe kell néznünk a nehézségek-

kel és vállalnunk kell a terheket, amelyek a megoldással járnak.

EGY TOVÁBBI KÉRDÉS EZ: igaz lenne-e az, hogy ifjainkban a magyar érzést, a magyar származásuk értékelését és megbecsülését csak akkor tarthatjuk meg, ha magyarul beszélnek? Kizárt dolognak tartjuk-e azt, hogy egy magyarul már alig, vagy egyáltalán nem beszélő, de ereiben magyar vér csörgedező ifjú kijelentse: *I am Hungarian*. Hogy ilyen eset létezzék, ahhoz az kell, hogy a magyar szülők, a magyar baptista gyülekezet becsültessék meg a magyar származást. A skót, az ír itt

Amerikában ma is büszkén emlegeti nemzetiségi származását.

Ha szeretjük gyermekeinket, magyar népünket és gyülekezeteinket, tartsuk a fenti sorokban tárgyalt kérdést napirenden és imádságos lélekkel nyitott elmével és szívvel elmélkedjünk az útról, amelyen járnunk kell.

Mit tegyünk? A Szemle írója nem tartja magát illetékesnek arra, hogy utasítást adjon és a szülők nevében szóljon. Egyet tehet és pedig azt, hogy helyet ad a Szemlében olyan gondolatoknak és javaslatoknak, amelyek célravezetőnek látszanak.

Tűnődések a reformáció emlékünnepén

Október 31-én a protestáns világ ünnepli Luther bátor lépését, amikor, 1517-ben, ezen a napon kítűzte a wittenbergi vártemplom kapujára a 95 tételből álló kihívását az uralkodó római egyház ellen. Ez a történelem formáló és világra szóló tett kiváltja mindnyájunk csodálatát és háláját. Lutherre és a vele egykorú reformátorokra, Kálvinra, Melanctonra, Zwinglire ma is nagy tisztelettel emlékezünk és hatalmas munkájukért, amelynek gyümölcsét ma is élvezzük, köszönettel adózunk menyeyi Atyánknak, aki ezeknek a bátor keresztyéneknek megadta a bölcsességet és erőt a terveik végrehajtására.

Magunknak teszünk jót, ha a reformáció tényét, jelentőségét és kihatását boncolgatjuk ezen az évfordulón. Az, hogy a történelmi reformáció megtörtént, nekünk ma nem sokat segít, ha ezt a nagy mozgalmat, mint XVI. századbeli eseményt ünnepeljük. Hol áll ma a "reformáció?"

I.

Az egyik gondolat, ami eszünkbe ötlök az, hogy lehet-e az "egyházat" megreformálni? Sok hivatkozás történik az ótestamentumi reformációra Jósias király idejében. (II. Kir. 22.) "Egyházi" reformáció volt az a megújulás? Jósias nem a nép által követett Baál és Asera-vallást tisztította meg. Az Úr által rendelt Jehova tiszteletét sem reformálta meg, hanem visszavezette a népet az Úr tiszteletéhez s a Baál tiszteletet kiirtotta.

Itt egy másik kérdés is jelentkezik. Említi-e az Újszövetség az egyház szót? A görög szövegben található "ekklesia" szót a magyar Biblia háromféleképpen fordítja: gyülekezet, egyház és anyaszentegyház. Az angol fordítás mindenütt következetesen a "church" (gyülekezet) szót használja. Az a tény, hogy a magyar fordításban használt három szót a fordítók tetszésük és "egyházi" beidegzésük szerint alkalmazták, gondolkozóba ejt. Mi az egyház? vagy mi az anyaszentegyház? A szervezet, a hitvallomás, a liturgia, az egyházi rend, vagy a gyülekezetek és a hivek láthatatlan egysége? De, ha az "egyház" szó nem szerepel a Bibliában, miért kell annyira kihangsúlyozni és fontosságban a bibliai gyülekezet fölé helyezni? Helyes-e bevinni a Bibliába a mai felekezeti terminusokat? Nem lenne-e "reformáltabb" a vallásos kifejezéseket a Szentírásból venni és a mai életre alkalmazni? Ha a Bibliában nincs egyház, hogyan lehet vagy miért kell azt megreformálni?

A történelmi reformáció arra mutat, hogy Luther sem az egyházat reformálta meg. A katolikus egyház maradt a régi. Az történt, hogy Luther és a többi reformátor elhagyta a római egyházat. Új közösségek alakultak, a lutheri és a kálvini. A különleges és sajnálatos dolog ebben a megújítási mozgalomban az, hogy ezek a közösségek nem tudtak egészen visszamenni az újszövetségi alapokra. Ha visszamentek volna, akkor egységre jutottak volna.

Ismételgetjük a szép mondást: "Az egyházat mindig reformálni kell." Történt-e Luther és Kálvin ideje óta valamiféle reformáció a "megreformált egyházban?" Vagy Luther és Kálvin munkáját véglegesnek tekintették? Történt. Pontosan úgy, amint Luther és Kálvin tette. Amerika ma már több, mint 300 protestáns felekezettel dicsekedhet. Ezek mind "megreformált" közösségnek tartják magukat. A reformációjuk, a XVI. századbeli mozgalomhoz hasonlóan kiválás, elkülönítés volt. Ez egy természetes folyamat. Ez az, amit reformációnak nevezünk.

II.

Reformáció ugyan nincs, de változás van. A kálvinizmus ma már nem ugyanaz, ami Kálvin idejében volt. A II. Vatikáni Zsinat is hozott változást a katolikus egyházi liturgiában és a protestánsok felé elfoglalt álláspontjukban. Hoztak azonban ezek a változások megújulást az egyháztagok életében? Ha nem hoztak, akkor tovább tűnődünk, mi haszna volt ezekből a változásokból a léleknek? Mintha az elmés francia mondás itt alkalmazható lehetne: "Minél többször változik, annál inkább ugyanaz marad."

Tűnődésünk fonala tovább vezet és meg kell állapítanunk, hogy még a gyülekezeteket sem lehet megreformálni. Mi történne, bármely felekezethez tartozó gyülekezettel, ha több évtizedes fennállása alatt tagjai sorában tartotta a részegeseket, a békétleneket, a káromkodókat, a parázna élűeket, az Úr napja megrontóit s egyszerre elhatározná, hogy mindezeket nem fogja tűrni tovább. Nem kell hozzá nagy fantázia: a gyülekezet szétszakadna. Lenne kivonulás s kezdődne egy másik gyülekezet. Ez mindig így volt és így lesz.

III.

Menjünk vissza Jósias "reformációja" történetéhez. A leírás rámutat néhány fontos igazságra. Az egyik az, hogy ebben a bibliai reformációs történetben az *egyen megújulásáról* olvasunk. Elhatározta a nép a királlyal együtt, hogy az "Urat akarják követni és az Ő parancsolatait... teljes szívből megőrizni." Itt nem felekezeti és egyházi megújulásról olvasunk, hanem az emberek megtéréséről.

A másik az, hogy ezt az ún. refor-

mációt *bűnfelismerés és bűnbánat* előzte meg. Nem a vallásban, hanem magukban látták a hibát. A király "megszaggatta az ő ruháit." Ezt az öszövétségi reformátort nem az "egyház" állapota, hanem saját bűnös helyzete bántotta.

A harmadik igazság az, hogy ezt a nagy vallásos forradalmat a Szentírás megtalálása és olvasása idézte elő. Az Írás célja az egyén megmen-

tése és nem a vallásos keretek és formák megjavítása. Isten Igéjének az útmutatása és a Lélek munkássága alapján megújított emberek szent, lelki közösséget alkotnak.

Az "egyház," a gyülekezet, a szervezet bármilyen írásszerű is, nem reformálja meg az embert. Ha pedig az ember nem újul meg, a szervezet megújítása az üdvösség szempontjából nem számít. U.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Nő konferencia elnök:

Bányai Sándorné

Alelnök: Ifj. Sebestyén Jánosné

Titkár: Novák Lászlóné

Pénztáros: Mrs. Henry Austlin

"Megszáradt a fű, elhullt a virág..."

Temetőben jártam... egyik elköltözött testvérünk sírján a fenti igéket olvastam Ézs. 40:8. versei szerint. Bár a természetben lehulló falevelek, elhullott virágok egy letűnt évszak elmúlását jelzik, a próféta itt ezzel szemben egy állandóról, egy örökről emlékszik:

"...de, Istenünk beszéde megmarad örökké!"

Az irodalom igen-igen sokirányú irodalmi terméket foglal magában — művészeti, tudományos, szépirodalmi, stb. műveket — a mi keresztyéni életünknek azonban a *legfontosabb irodalma a Biblia*, amiről Luther Márton így nyilatkozott: "Könyv csupán csak egy van és az az Írás! Egyedül Krisztus mindennek felett, egyedül az Írások és a Biblia, minden emberi tekintély felett!"

Az Úr Jézus maga is ismerte az Írásokat, és szerette is azokat. Kétség nélkül Mária is oktatta az Írásokra, akinek a "magasztaló-énekéből" (Luk. 1:45—55) tudjuk, hogy mennyire mély igei ismerete volt.

Jézus használta is az Írásokat. Gondolatban kísérik el Jézust a pusztába, ahol egyedül van a magányban... egyedül van megkísértve... és csak egy fegyver van vele, amivel győzelmet arat a Sátán felett! Ez a fegyver, az Ige ismerete és tartalma: "Meg van írva!" Háromszor hangzott el ezen határozott válasza a kísértő felé, aki felett tökéletes győzelmet aratott az Írás szavaival.

Az Úr Jézus egész földi életében és tanításaiban az Írásra támaszkodott, és a kereszten elhangzott utolsó szava is az Írásból eredt (Zsoltár 31:6. v.),

amikor így szólt: "Atyám a Te kezébe teszem le az én lelkemet!"

Ahogy Jézus földi életében szerette és használta az Írásokat, már ez a példaadás — ha mi követői vagyunk és szeretjük Őt — becsebbé tethetné előttünk, a Szentlélek által ihletett, részünkre megíratott drága irodalmi örökséget: a *Bibliát*.

Jézus szerette, olvasta az Írásokat és a szerint is élt, nem volt ellentét az Írás és az Ő élete között. Ő nyugodtan kijelenthette az Atya előtt: "...az én lelkemnek szövetnéke a Te Igéd!"

Mi pedig — akik az Ő követőinek valljuk magunkat — sokszor a mi emberi elképzeléseinknek megfelelő módon alkalmazzuk az Igét is. Pedig igen fontos tudnunk azt, hogy a *Biblia nem változott, sem az ami benne részünkre meg van írva!*

Isten Igéjét, az Ő Igéjének üzeneteit továbbítja közösségünk lapja, az Evangéliumi Hírnök is. Viszi a posta az Isten szolgái által megírt lelki táplálékot oda, ahol templom nélkül van a város; ahol nincs találkozási testvérnek-testvérről; ahol nincs imaközösség sem és az ima csak egyedül szárnyal Isten trónja felé.

Ezek a testvéreink várják az irodalmi-termékeket s lapunkat, ami az egyetlen összekötő-kapocs úgy az országban élő, mint a határokon túl lévő lelki-testvéreinkkel. Ezek a testvérek nemcsak várják, de becsülik is lapunkat. Becsülik benne az Írást, az Ige üzenetét, a lelkitáplálékot nyújtó Iratmisszió kiadványait. Az ilyen helyen nem marad olvasatlan, elfelejtett papír az Evangéliumi Hírnök, s a Bibliamagyarázó sem!

Akit szeretünk, azért minden aldozatra készek vagyunk; tudja ezt mindenki, érzi ezt minden szerető

szív. De nézzünk be mélyen a lelkünkbe, vizsgáljuk meg, nem bízott-e reánk az Ige terjesztésének felelősségéből egy kis részt az Úr? Nem vagyunk-e adósok azzal, hogy valahol nélkülözik az Isten üzenetét?

Ha egyénenként csak egy léleknek tudnánk szolgálni azzal, hogy rendszeres lelki-táplálékhoz jusson Isten Igéje, a Biblia, vagy az üzenetet közvetítő lapunk által, nem volna-e ez Isten előtt kedves szolgálat? Nem ragyogna-e egy csillaggal több a te koronádban, amivel megjutalmaz a te Urad? Hála az Úrnak azért a testvéreinkért, akik a Szent Lélek indítására végzik ezt a szolgálatot és Jézus elismerő szava ezek felé is hangzik: "...ez amit tehetett, megtette!"

Gondoljunk arra, amit az Ézsaiás 40:8. versben mond a próféta:

"Istenünk beszéde mindörökre megmarad."

A virág is elhull, a fű is elszárad, minket is elér a hazahívó szó, de Isten szava örök! Isten hozzánk intézett üzenete, olyan becses, örökérvényű, hogy eddig *sem idő, sem ember megsemmisíteni nem tudták.*

Jézus tanítványa! Ha kívánod mélyebben megismerni Őt, ha szeretetben, tiszteletben, érte való szolgálatban többet kívánsz adni Jézusnak, akkor: *olvasd és szeresd a Szentírást; s gazdag leszel az ismeretekben, fényt nyersz a sötétnek látszó úton, nyersz Jézusért égő-lángoló szívet, és még az áldozat sem lesz nehéz Őérette!*

Szerencsy Józsefné

JÓ TANÁCS

Mikor türelmetlenkedsz, ülj le csendben és beszélj Jóbbal.

Mikor akaratoskodsz,

látogasd meg Mózeszt.

Mikor térdgyengülés kerülget, nézz Illésre.

Mikor éneked elhalkul,

hallgasd Dávid Zsoltárait.

Mikor keserűség kerülget,

foglalkozz Ésaíással.

Mikor ridegség fog el,

engedd, hogy a "szeretett"

tanítvány átkaroljon téged.

Mikor inog hited,

olvass Pál leveleiből.

Mikor lustaság kísért,

figyeld Jakabot.

S mikor elhomályosul előtted a jövő,

akkor mászd meg a Jelenések könyvének lét-ráját, s tekints be az ígért földjébe.

A VESZEDELMEKES ALKOHOL

(Befejező közlemény)

Ugyanakkor azonban, míg az iszákosságot és részegséget egyértelműen kárhóztatja az Ige, csak egyetlen helyen tiltja meg kategorikusan a mámorító ital fogyasztását és pedig Mózes 3. könyve 10. részében, ahol Áronnak és fiainak megtiltotta, hogy bort igyanak, ha az Úr sátorába mennek. Egyetemesen érvényes ez minden lelki jellegű szolgálatra. Imádkozni, bizonyosságot tenni, prédikálni, gyülekezetet irányítani, gyülekezeti szintű döntéseket hozni az alkohol gátlásokat feloldó, józanságot szétörő hatása alatt nem lehet.

Ezzel szemben a bibliai korban általában a mindennapi élet tartozéka volt a bor. A kenyér és az olaj mellett, mint a táplálkozásnak egy része említették, melyből ugyanúgy mutattak be áldozatot, mint más eledelből. Sőt, gyógyszerként is használták az olaj puhító és szennyeződést elzáró természete mellett a bor alkohol és sav tartalmának sterilizáló hatását. Betegeknél gyakran adtak e gyorsan felszívódó, nagy kalóriaértékű italból. A Szent Földön termelt vörös borok a páska vacsora rendelt részei voltak a hálaadás poharában, s ugyanennek kapcsán nekünk az Újszövetség népének az Úr Jézus értünk kiontott vérének szimbolizálja. Szabad tehát innunk az Istentől egészségünk számára adott italból, óvakodjunk azonban a mértéktelen használatától. Föl kell tennünk a kérdést a magunk számára, mi az a határ, ameddig az életet szebbé, jobbá teszi, meddig jelent áldást az otthon, a család, a nemzeti, emberi közösség számára, meddig teszi teljesebbé az életet, mert ameddig hasznos, egészséges, s ameddig az élet Isten szerint való folyásához hozzájárul addig igent mondhatunk rá, mihelyt azonban ennek ellenkezőjét tapasztaljuk nekünk keresztyéneknek magánéletünkben is, közösségileg is szembe kell szállnunk vele.

Isten népe számára van azonban két másik szempont is, melyet figyelembe kell venni: az egyik anyagi oldal, a másik pedig a kísértés kérdése. Kétségtelen, hogy nekünk azt is le kell mérnünk, vajon a sokszor elegancia címszó alatt itt elköltött pénz nem oldana-e meg esetleg másutt

kenyérproblémát vagy gyógyszerhiányt? Sokszor említettük, most újra említjük: a birtokunkban lévő javak nem a mieink, felelős sáfárlásra kaptuk, s egyszer Istennek kell elszámolnunk vele.

A kísértés kérdésében az Ige nem állít fel szögletes tényeket, sokkal inkább élethelyzetekre hívja fel a figyelmet. Elgondolkoztató volt számomra látni, hogy némely angol gyülekezetben mindmáig Úrvacsora osztás alkalmával mustot használnak. Utána kérdezve e gyakorlatnak elmondták, hogy egy-egy az alkoholizmusból megtért, megszabadult ember számára még maga az úrvacsorai bor is kísértést jelentett. S ezért a gyülekezet a közösségi alkalmon e lelkileg gyengékhez szabta magát. Meggondolandó és tiszteletreméltó közösségi viszonyulás ez. Tehát még az ártatlannak tűnő ún. szociál drinking is lehet kísértés valaki számára. Nem árt tudni, hogy a szociál drinker-ek 8%-a alkoholistává válik és sajnos szinte lehetetlen megállapítani ki az, akiből később megrogzított alkoholista lehet. Sok minden befolyásolhatja ezt. Először talán csak azért iszik valaki, mert úgy véli a jólneveltséghez hozzátartozik, később mert már ízlik, vagy egy zsirosabb ebéd, vacsora után kifejezetten egészséges. Könnyen lehet azonban egy-egy nagy lerészegedés oka családi veszekedés, csalódottság, munkanélküliség, életcéltalanság, s innen márcsak egy lépés, hogy mindez megrogzított szokássá váljon. Nem árt arra is emlékezni, hogy a bibliai időkben a szeszes ital bort, erjedő mustot jelentett. A desztillálást és a tömény szesz készítését csak a XIII. században találták fel, mely viszont lényegesen megnöveli a lerészegedésre való lehetőséget. Tehát, lehet, hogy én magam szabad vagyok az ital dolgában, de ha ez a pohár bor valakit megbotránkoztat, megerőtlenít, kísértésbe és ezáltal romlásba dönt, akkor arra nézve az áll, hogy "jobb annak, ha nyakába malomkövet kötnek és a tengerbe vetik, mert megbotránkoztatott egyet a kicsinyek közül." Kemény beszéd ez, de az Úr Jézus mondta.

Ehelyett az Ige egy másik nagy alternatívára hívja fel a figyelmet:

„Meg ne részegedjete bortól, amelyben kicsapongás van, hanem teljessédjete be Szent Lélekkel.” Kétségtelen, hogy Isten Szent Lelke józan vezetést, Isten és emberek előtt vállalható kontrollt ad ebben a kérdésben is, s nem megfoszt az élet szépségétől, hanem az élet teljességét adja az Úrban való tiszta örömben.

Minket minden csepp bor Isten áldására s az Úr Jézus értünk kiontott vérére kell, hogy emlékeztessen. Ennek a mértékében éljünk, de soha vissza ne éljünk vele.

— O — R.

Mátrai Mihályné

A BETŰ EREJE

Erős a betű! Életet alakít! Erőt ad és erőtlől megfoszt. Aki valaha is kapott olyan levelet, melynek hatására megerősödött, vagy elgyengült; az ismeri az írott betűben rejlő erőt.

Jézus így nyilatkozott a betű erejéről: „Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam” (Ján. 5:39). Szerinte az írott betű üdvre vezet.

Mennyei Atyánk meg oly fontosnak tartotta az írott betűt, hogy sajátkezűleg készítette el a „Krisztusra vezérlő mestert”, a törvény velejét, vagyis a tíz-parancsolatot.

Aztán Pál apostol meg olyan komolyan vette a betűben rejlő erőt, hogy egyik főfoglalkozása volt a levélírás. Levelei bűnbánatra és megtérésre vezettek, erősítettek és tanítottak.

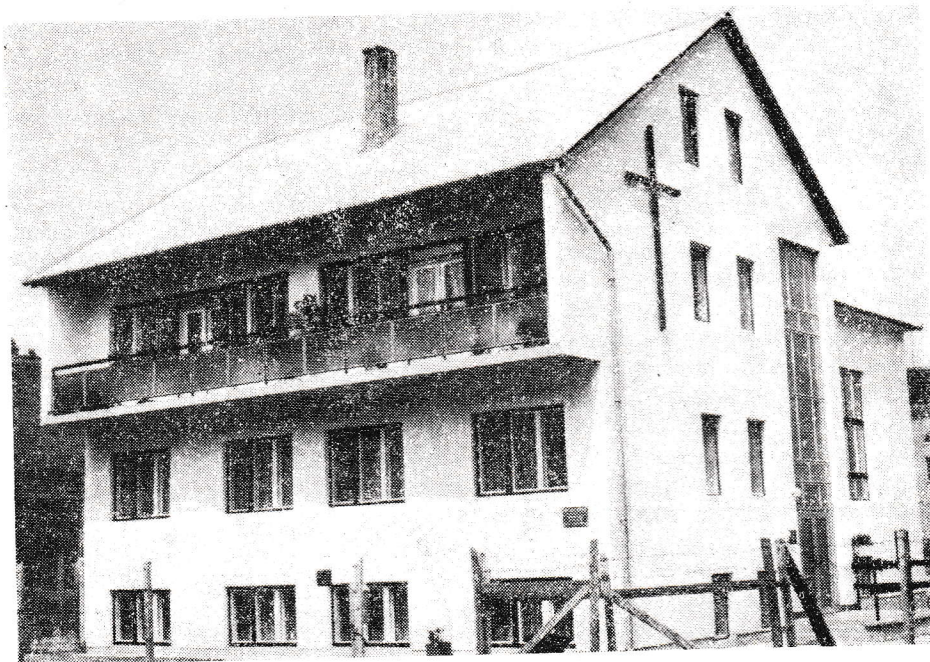
Mit jelentett az én életem számára az írott betű? Először azt, hogy amikor valaki felnyitotta számomra a János 3:16-ot; az I. Ján. 1:9-et; a Jel. 3:20-at; és az I. Ján. 5:13-at, akkor újjászülettem. Ezek a versek világították meg számomra azt, hogy Isten annyira szeretett, hogy értem keresztre adta Fiát; azt, hogy ha bűnt vallok, Ő megbocsájt; azt, hogy ha szívembe hívom Jézust, Ő bejön; és azt, hogy Krisztus Isten fiúságába vetett hitem alapján, örök életem van. Másodszor meg az írott betű által tovább fejlődtem és fejlődök menny felé vezető úton.

Azonban Isten nem csak a Bibliát adta számunkra, hanem Szent Lelke által sok hívő író is ihlet és ihletett már az írásra azért, hogy általuk üdvre és fejlődésre serkentse teremtményeit. Igaz, hogy a mai világban szigorúan meg kell válogatni, hogy mit olvasunk, mert az ellenség is ismeri az írott betű erejét, és sok anyagot terít elénk, mely jónak látszik, de hamis; azonban ez ne vonjon el minket az olvasástól, hanem serkentsen arra, hogy ismerjük meg a jó írókat, kiadókat és anyagokat, s így válogassuk meg olvasmányainkat.

Az én életemben a Biblia után, a helyesen megválasztott hívő irodalomnak — mint mondtam — nagy fejlesztő ereje volt és van. Mindjárt újjászületésem után valaki a kezembe adott egy könyvet „A Hívők Imáélete” címmel, melyből megtanultam az imádkozó élet titkát. Utána egy másik könyvet kaptam, melynek címe „A Szent Lélek Hármasság Titka” volt. Ez meg a teljesen átadott, Szent Lélektől uralt, győzelmes, lélekmentő élet titkára mutatott rá. Aztán kaptam sok magazint, újságot, levelet és költeményes kötetet is. Mindből életerő, áldás fakadt. Annnyira, hogy hatásukra magam is elkezdtem

■■■■■ Hírek az Óhazából ■■■■■

A SZÉKESFEHÉRVÁRI ÚJ KÁPOLNA

Ez év június 6-án nyitották meg ünnepélyes keretek közt a székesfehérvári baptista gyülekezet új hajlékát. Az épület áldozatos munka eredménye. A helybeli és környéki testvérek — a közlés szerint — „nagy odaadással és bámulatos hozzáértéssel 200—300 napot dolgoztak hitből, szeretetből”. Az angliai Bristolban levő Christ Church több esetben hatékony segítséget küldött.

A stílusok változnak az évekkel. A második világháború előtt nem ilyen stílusban építettek a baptisták. Az épület szép és modern, de semmi

Aki késlekedik megtérni, nagy vesztben van, mert a halál nem késlekedik.

más nem emlékeztet arra, hogy templom, csupán az oldalára illesztett kereszt. Az utcai frontra aligha lehetett volna keresztet helyezni a hosszú balkon miatt. A bejáratú ajtó nem az utcára nyílik. Megbízható forrásból eredő értesülésünk szerint a magyar hatóságok csak ilyen tervre adnak építési engedélyt. Így épült a miskolci és békéscsabai imaház is.

A hívő gyülekezetek élete és jövője nem függ a helyiség alakjától és minőségétől. Együtt örülünk a székesfehérvári testvérekkel, hogy még ilyen formában is szép, új és az evangéliumnak megfelelő helyen tisztelhetik az Urat. Adjon a Mindenható Atya áldást és növekedést az örvendő gyülekezetnek.

továbbítani azokat az irodalmi termékeket, melyek az én életemet alakították.

Testvérem, ha az Isten írott Igéje téged is újjászült, akkor az írott betű hatását már te is ismered! S ha azóta is olvasol — a Biblia mellett — hívő irodalmat, akkor azt is tudod, hogy sokszor egy rövid cikk többet ér mint akármi más, mert akkor szól az olvasóhoz, amikor csendben, a magányban keres célt, irányítást, vagy bátorítást. Sőt talán azt is tudod, hogy a mai mozgalmas világban az emberek legszívesebben csak olyasmit vesznek kezükbe, ami oly rövid, hogy egy este ki tudják olvasni. Sokan nem szeretik a hosszú cikkeket,

CSAK EGY LEVÉL

*Uram, bizonyosra veszem,
hogy az irgalmas samaritanus
nemcsak elvitte a sebesültet
a vendégfogadó házába,
nemcsak pénzzel támogatta,
hanem írt neki később levelet is,
mert értett valamit
a felebaráti szeretethez.*

*Uram, taníts meg
a felebaráti szeretet levél útján
és levélben gyakorolt művészetére.
Szentjeid közül sokan
nagy levelezők voltak.*

*Éjszakákat áldoztak arra,
hogy sercegő tollal bátorítsanak,
reményt keltsenek,
hitet erősítsenek,
örömet szerezzenek,
szeretetet gyűjtsanak.*

*Segíts meglátnom,
hol vár valaki tőlem levelet.
Uram, ajándékozd nekem,
azt a kegyelmet,
hogy minden levelem
szívem egy darabját vigye.*

*Hiszen bennünket,
gyermekeidet voltaképpen
arról kellene felismerni,
hogy szeretjük egymást —
levélen keresztül is.
S ahogy Pál, a nagy levelező írja,
Igazában levél kellene
hogy legyünk
mi magunk is:
"Krisztus levele", — "nem tintával,
hanem az élő Isten Lelkével írva."*

Paul Roth

újságokat és könyveket, mert az túl sok időt vesz igénybe. A mi *Evangéliumi Hírnökünk* épp ilyen lap! Rövid, egy este kiolvasható cikkei száz meg száz magyart üdvösségre vezethetnek, új erőhöz juttathatnak, imára lelkesíthetnek, szolgálatara készíthetnek, ha hozzájutnak!

Karácsony — ha hisszük, ha nem — nagyon hamar itt lesz. Testvérem, ha hiszel az írott betű erejében, akkor imádkozz azért, hogy az Úr mutasson rá, hogy melyik magyar ismerősöd vagy rokonod számára hozhatnál üdvöt, reményt és erőt, ha az ünnepekre meglepnéd őket azzal, hogy egy évre előfizetnéd nekik az *Evangéliumi Hírnököt*. Aztán kezdj egy jegyzetet és írd fel mind-egyik nevet és címet egymás után, amint eszedbe jutnak, s mielőbb továbbítsd Stég testvérnőnek. Nem túl korai a karácsonyi megrendelések elindítása, mert az intézkedés sok időbe kerül.

Képzeld el, hogy az egész 1982-es éven keresztül mennyi áldást osztatsz, azzal az egy jócselekedettel, hogy most barátaidnak előfizetted a *Hírnököt*! S ha mindannyian találunk 4-5 olyan magyart, akikért sajog a szívünk, akikkel szeretnénk rendszeresen megosztani az üdv üzenetét, akiket szeretnénk rendszeresen bátorítani, s akiknek ezért előfizetjük *Evangéliumi Hírnökünk*et, akkor az Úr csodákat cselekedhet!

Tekintettel arra, hogy egy ilyen mozgalom sok munkát jelent úgy a megrendelőknek, mint az ügykezelőknek, így mellékelünk egy megrendelő szelvényt, hogy mindenkin könnyítsünk. Kérjük kedves testvéreinket, hogy imádságos szívvel kezeljék ezt, s ha egy nem elég, akkor annak a mintájára küldjék be többi megrendeléseiket. Ez gyorsítani fogja az ügyintézkést és segíteni fog az intézőnek.

Erős a betű! Újjászül, erősít, irányít! Engedjük, hogy az Úr használjon minket az ilyen üzenet terjesztésére és sok-sok örömünk lesz benne!

Jancsi a kis okos:

A tanító magyarázta az osztályban, hogy a hó kitágítja a tárgyakat, a hideg pedig összehúzza. "Ki tudna egy példát mondani?" — kérdezte a tanító.

Megszólt a kis Jancsi: "Nyáron a napok a melegtől kitágulnak, télen pedig a hidegtől összehúzódnak."

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke: Nov. 22.

Egy test és egy lélek. Efézus 4.

Nov. 16, hétfő. A Lélek bennünk lakozik. I. Ján. 3:19—24.

Nov. 17, kedd. Megbékélve az Ő testében. Kol. 1:21—19.

Nov. 18, szerda. Egy éretelemben. I. Kor. 1:10—17.

Nov. 19, csütörtök. Egy Úr, egy hit. Efézus 4:1—10.

Nov. 10, péntek. Növekedjétek! Efézus 4:11—16.

Nov. 11, szombat. Gyakorlati tanács. Efézus 4:25—32.

Aranymondát: "Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasak, megengedvén egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett néktek" (Efézus 4:32).

* * *

Vasárnapi iskolai lecke: Nov. 29.

Szeressétek egymást. I. János 4.

Nov. 23, hétfő. Hitből szeretetbe. II. Péter 1:3—11.

Nov. 24, kedd. Vallj meg Krisztust. Máté 10:24—33.

Nov. 25, szerda. Szeressetek és legyetek állhatatosak. II. Thess. 3:1—5

Nov. 26, csütörtök. Engedelmesség. II. János 4:11.

Nov. 27, péntek. Az igazság Lelke. I. János 4:1—6.

Nov. 28, szombat. Szeressétek egymást. I. János 4:7—12.

Aranymondát: "Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást."

NÉV:

CÍM:

\$..... No.....

NÉV:

CÍM:

\$..... No.....

MEGRENDELÉSEIKET KÉRJÜK
AZ ALÁBBI CÍMRE KÜLDENI:

Mrs. Mary Steg
321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: SEND FORM 3579 TO
EVANGELIUMI HIRNÖK
c/o Mrs. Mary Steg 321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905

WORTHY OF GOD'S CALLING

In II. Thessalonians 1:11 and 12 we read: *"Wherefore also we pray always for you, that our God would count you WORTHY OF THIS CALLING... That the name of our Lord Jesus Christ may be glorified in you..."*

Our theme is "Worthy of God's Calling." But what is worth? According to the dictionary, worth is value expressed in terms of money or some other medium of exchange. What was the medium of exchange for my life? It was the blood of Jesus Christ. A very, very dear price. But how can I become worthy of this dear price, worthy of his calling? Let me share with you, how the Lord has taught me this lesson.

I was born and raised in Budapest, Hungary. As a child and teenager, I have lived through the terrors of the Second World War. Death was very prevalent. Even today, I remember the fears, the hardships. I remember, how one day a bomb was dropped just a short block away from us, how my grandmother covered her ears with pillows and cried in fear, how the house shook over us, and how we all expected it to cave in on us. I also remember, a day, when after I finished grade school, my mother took me by the hand, and went to search for a middle school I could attend; only to receive one rejection after the other, because of my Jewish background. And I remember a day, when my father was brutally taken away from us, and deported to Hitler's death camp, so that for month and months we did not know whether he was dead or alive. And I could go on and on, but this is enough to show you that I had a good reason to realize that in spite of my youth, I too, could die any day, any moment.

As a result, I began to develop a fear of the hereafter. Questions like: what would happen to me, if I would die, where would I find myself - kept tormenting me. I felt too guilty to assume that I could go to Heaven, yet dreaded the thought of going to Hell.

These fears tormented me in spite of the fact that I was always in church; that at the age of 12, I even made a decision to follow Jesus, to be baptized, and to join our church; and that I honestly tried to live an upright Christian life.

Years of agony have passed this way, until one day a friend asked me a shocking question. She said: "If you would die today, where would you go?" "I don't know" was my reply. "But you can know," she said. "Open up your Bible and read aloud from the Gospel of John chapter three, verses 16 and 36." I did. This is what it said: "For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life." And "He that believeth on the Son hath everlasting life: he that believeth not the Son shall not see life..."

Then she asked me another question: "Do you believe that Jesus Christ is the Son of God?" "I do" was my reply. "Well, what does the Bible promise you then?" "It seems to promise, that if I believe that Jesus is the Son of God, I can have eternal life right now. Finally, she showed me I. John 5:13 where I read that *"These things have I written unto you that believe on the name of the Son of God; that YE MAY KNOW that ye have eternal life..."* This verse did the trick. I finally understood that she was right in the beginning, when she said that I can know where I was going, because

God's Word promised me this assurance, if only I believed on Jesus, as God's Son.

And to solve my guilt feelings, she pointed out another promise of God which says: "If we confess our sins he is faithful and just to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness" (I. John 1:9). From this I understood, that all I had to do to solve my guilt problem was, to confess my sins to God, and he will immediately forgive.

Irma Matrai

(Continued)

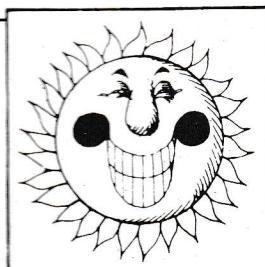
If God has done anything in your life, you know it; if you don't know it, He didn't do it!

NEM

IS

OLYAN

ÉRDEKES

1. Érdekes, hogy milyen soknak tűnik tíz dollár, amikor a gyülekezetbe visszük, s mily kevésnek tűnik, amikor az üzletbe megyünk vele.

2. Érdekes, hogy milyen hosszúnak tűnik egy óra, amikor Isten szolgálatában töltjük, s mily rövidnek, amikor halászattal, csónakázással, televízió előtt, vagy más szórakozással töltjük azt el.

3. Érdekes, hogy milyen kevés mondanivalónk van, amikor imádkozunk, s milyen sokat tudunk beszélni barátainkkal, vagy szomszédainkkal.

4. Érdekes, hogy milyen nehezen tanuljuk meg az Isten-dicsőítést, s milyen könnyen fogunk fel mást ami érdekel.

Érdekes? Nem is olyan érdekes. Inkább arra a szomorú tényre mutatnak ezek a megállapítások, hogy sokszor helytelenül válogatjuk meg a dolgok sorrendjét. Sokszor az ideigvalók nyernek elsőbbséget és az örökkévalók másodhelyre kerülnek.

"Atyámfiai, nem kellene ezeknek így lenni!"

"Miért csüggedsz el lelkem, miért nyughatatlankodol bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki, az én szabadítómnak és Istennemnek" (Zsolt. 43:5).

1982. január 1-től kezdve
az Evangéliumi Hírnök előfizetési díja: 12. — dollár.